Pregaria.cat

Entrada

Com és el Regne

Per Lluis Salinas el dj., 01/10/2026 - 08:00

Fa uns dies que vaig donant voltes a un article que va escriure Eileen FitzGerald. Parla de "l'esperança que brolla des de baix" per donar a entendre com és el Regne de Déu. Ella fa referència al passatge en el que Jesús guareix a una dona encorbada, una dona que feia divuit anys que estava malalta a causa d'un esperit (Lc 13,10-17).

En aquest article, FitzGerald explica que la dona és una 'an?wîm, és a dir, que pertany al grup dels "pobres", els "humils", els "mansos" o els "afligits" de Déu. També remarca que la concepció del mal i de Satanàs mateix era molt diferent del que entenem avui. En el temps de Jesús, es considerava que el diable expressava el seu domini a través del cos material de les persones, en la malaltia. Qualsevol persona malalta estava sotmesa a Satanàs.

Per això mateix, quan Jesús guaria, a més a més d'un acte de misericòrdia, Jesús recordava que el bé triomfa sobre el mal. La salut recuperada era un signe de la presència i l'alegria del Regne de Déu.

En aquest context, una dona malalta era la màxima expressió de la pobresa i l'abandó. Una dona encorbada només podia veure els seus peus, el terra i tot el que estava per sota d'ella, però res més. Una dona estigmatitzada i exclosa. Incapaç d'establir relacions en igualtat de condicions amb una altra persona i, per tant, exclosa, també, de la relació amb Déu. Era una dona sotmesa al mal. Castigada per Déu per un "comportament inadequat".

Amb tot, a pesar del dolor, aquesta dona no estava vençuda. En el relat, es descriu com està present a la sinagoga on també hi és Jesús. Era dissabte i Jesús hi estava ensenyant. De cop, va adonar-se de la seva presència. La va cridar perquè ocupés la centralitat de l'espai, no la perifèria a la que havia estat obligada, i la va guarir.

El problema és que el cap de la sinagoga, en veure-ho, va criticar la dona i Jesús. ¡Quina hipocresia! Els indignats pel que acabava d'ocórrer no veien cap problema en treballar en dissabte per abeurar el bestiar, però trobaven impúdic tornar la salut a una dona. No pensaven, potser, que també era filla d'Abraham? Però Jesús va convidar la dona (i a tots nosaltres) a mantenir-se dreta amb el cap ben alt. L'horitzó és ple de confiança i esperança i només es pot veure amb la mirada alçada.

L'Esperit actua en la història de la salvació des de baix, des dels marges, a favor dels oprimits, per passar de la mort a la vida.

La nostra missió com a Església és discernir els signes dels temps expressats en el clam dels pobres i petits per escoltar en silenci la presència de l'Esperit. És l'Esperit el que infon esperança en els cors dels 'an?wîm. Per això Jesús fa costat els pobres i marginats. Per això els 'an?wîm són els preferits de Déu.

I per això, aquest (i altres relats de les curacions de Jesús) són una mostra ben clara de com és el Regne de Déu: alliberament dels oprimits i totalment oposat a l'esclavatge del mal.

I el millor de tot: la dona no només es va alliberar de la seva dolència, sinó que es va convertir en sanadora d'altres per mitjà de la seva esperança.

(Imatge: de Rafael Aguilera Moyano, https://jaumeoller.blogspot.com/2024/11/mirant-lhoritzo.html)